

عنوان مقاله:

در بیان وصول بحضرت خداوندی بی اتصال و انفصال

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

آزاده ستوده - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده فنی و حرفه ای دختران اهواز، دانشگاه فنی و حرفه ای استان خوزستان، ایران.

ایدا حیاتی مهر - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهواز، دانشگاه فرهنگیان، پردیس فاطمه زهرا، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

تاکنون درباره مرصاد العباد اثر نجم الدین رازی مطالب بسیار گفته و تحقیقاتی گوناگونی انجام شده و درباره حکمت‌های موجود در آن نیز پژوهش‌هایی انجام گرفته است. در این مقاله، ویژگی‌های سبکی، و زیبایی‌های ادبی و مبانی اندیشه‌های نجم الدین رازی با تکیه بر «فصل بیستم مرصاد العباد» مورد مذاقه و پژوهش قرار گرفته است. گذشته از اینکه اثر فوق از مهمترین مکتوبات اهل تصوف است، حاوی مطالب ارزشمند ادبی و فکری بسیاری است. در این فصل، نجم الدین رازی به ارزشمندی و بلندی مقام انسان اشاره میکند. او از حضرت آدم (ع) و حضرت رسول خدا (ص) به عنوان انسان‌های به کمال رسیده یاد میکند. او مقام شامخ رسول خدا (ص) را انسان کامل و تشبیه به الله ترسیم نموده است. وجود انواع آرایه‌های ادبی، بدیعی، بیانی و بهره‌گیری از آیات و روایات و اقوال بزرگان و مشایخ بر حلاوت و تاثیرگذاری آن افزوده است.

کلمات کلیدی:

مرصاد العباد، ویژگی‌های سبکی و محتوایی، آیات قرآنی، مقام شامخ انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1549368>

